

TABLA DE LOS

Lugares de Escritura.

Ex Genesi.

- Cap. 1. v. 3.** Et vidit Deus lucem quod esset bona, p. 65. 374.
- Vers. 15.** Ut luceant infirmamento cœli, & illuminent super terram, 374.
- Vers. 16.** Luminare maius, ut præset diei, & luminare minus, ut præset nocti, 474.
- Vers. 26.** Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram, 28.
- Vers. 28.** Dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram, 395.
- Cap. 2. v. 7.** Inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, 256.
- Vers. 17.** In quocumque die comederis ex eo, morte morieris, 442.
- Vers. 22.** Edificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem, & adduxit eam ad Adam, 395. 466.
- Vers. 23.** Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea, 36.
- Cap. 3. v. 1.** Serpens erat calidior cunctis animantibus. Qui dixit ad mulierem, 405.
- Vers. 6.** Eritis sicut dii scientes bonum & malum, 36 r.
- Vers. 17.** Maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ, &c. 295. 363.
- Vers. 18.** Spinæ, & tribulos germinabit tibi, 41. 295.
- Vers. 19.** In sudore vultus tui vesceris pane tuo, 442.
- Vers. 24.** Collocauit ante paradisum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium, arque versatilem ad custodiendam viam ligni vitæ, 88.
- Cap. 4. v. 4.** Respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius, 28 r.
- Vers. 10.** Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra, 472.
- Vers. 15.** Posuit Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui inuenisset eum, 442.
- Cap. 6. v. 14.** Fac tibi arcam de lignis lenigatis, 179.
- Vers. 16.** Ostium arcæ pones ex latere deorsum, 282.
- Cap. 7. v. 16.** Inclusit eum Dominus de foris, 179.
- Vers. 19.** Multiplicata sunt aquæ, & eleuauerunt arcam in

de Escriura.

- In sublime à terra, 233.**
- Cap. 8. v. 6.** Dimisit coruum, 299.
- Vers. 8.** Cum non inuenisset, vbi requiesceret pes eius reuerfa est ad eum in Arcam, 175.
- Cap. 9. v. 25.** Maledictus Chanaan: seruus seruorum erit fratribus suis, 100.
- Cap. 11. v. 4.** Faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat ad cœlum, & celebremus nomen nostrum, 194.
- Cap. 12. v. 17.** Flagellauit Dominus Pharaonem plagis maximis, 131.
- Cap. 15. v. 12.** Sopor irruit super Abraham, & horror magnus & tenebrosus inuastit eum, 294.
- Cap. 16. v. 4.** Concepisse se videns despexit Dominam suam, 29.
- Vers. 9.** Reuertere ad Dominam tuam, & humiliare sub manu illius, 29.
- Vers. 13.** Tu Deus qui vdisti me; dixit enim: Profecto hic vidi posteriora videntis me, 230. 231. 341.
- Cap. 18. v. 6.** Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitque ei: Accertera, tria, sata similia commisce, &c. 168.
- Vers. 1.** Apparuit ei Dominus in conualle Mambre, 399.
- Vers. 4.** Requiescite sub arbore, 185.
- Vers. 5.** Ponam bucellam panis, 354.
- Cap. 19. v. 1.** Venerunt duo Angeli Sodomam, 125.
- Vers. 3.** Coxit azyma, & comederunt, 162.
- Vers. 12.** Habes hic quæpiam tuorum, generum, aut filios aut filias? Omnes, qui tui sunt, educ de vrbe hac, &c. 79.
- Vers. 14.** Locutus est ad generos suos, qui accepturi erant filias eius, & dixit: Surgite, egredimini de loco isto, &c. 79.
- Cap. 20. v. 16.** Ecce mille argenteos dedi fratri tuo: hoc erit tibi in velamen, 77. 227.
- Cap. 21. 10.** Eijce ancillam hanc & filium eius, 177.
- Vers. 12.** In Isaac vocabitur tibi semen, 30.
- Vers. 14.** Tollens panem & virem aquæ imposuit scapula eius, 442.
- Vers. 19.** Aperuit oculos eius Deus, quæ videns puteum aquæ abiit, & impleuit virem, deditque puero bibere, 345.
- Cap. 22. v. 2.** Offeres eum in holocaustum super vnum montium, quem monstrauero tibi, 195. 210. 294. 399.
- Vers. 5.** Postquam adoraberrimus,

mus, reuertemur ad vos, 210.
 Vers. 6. Portabat in manibus ignem & gladium, 172.
 Vers. 9. Cumque alligasset filium suum posuit eum in altare super struem lignorum, 67.
 Vers. 10. Extendit manum, & arripuit gladium, ut immolaret filium suum, 130.
 Vers. 11. Angelus Domini de caelo clamauit, dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, &c. 130. 241. 335.
 Vers. 13. Leuauit Abraham oculos suos, uiditque post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus, quem assumens obtulit, &c. 67. 337.
 Vers. 16. Per memetipsum iurauit, dicit Dominus, quia fecisti rem hanc, & non percussisti filio tuo vnigenito propter me, &c. 67. 164.
 Cap. 24. v. 2. Pone manum tuam subter femur meum, ut audirem te per Dominum Deum caeli & terrae, ut non accipias uxorem, &c. 100.
 Cap. 25. v. 25. Rufus erat, & totus in modum pellis hispida, 129. 159.
 Cap. 27. v. 8. Fili mi acquiesce consilijs meis, 342.
 Vers. 11. Nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit & ego lenis, 129.
 Vers. 13. In me sit ista maledictio: tantum audi vocem meam, & pergens affer quae dixi, 157. 342.
 Vers. 14. Parauit illa cibos, sicut velle nouerat patrem illius, 342.
 Vers. 16. Pelliculas haedorum circumdedit manibus, & colli nodam protexit, 342.
 Vers. 43. Fuge ad Laban fratrem meum, 245.
 Cap. 28. v. 12. Vidit in somnis scalam stantem super terram & cacumen illius tingens caelum, 194.
 Vers. 13. Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui: terram in qua dormis tibi dabo, 9. 486.
 Cap. 29. v. 2. Os eius grandis lapide claudebatur, 173.
 Vers. 7. Multum diei superest, nec est tempus, ut reducantur ad caulas greges: date ante potum ouibus, & sic eas ad pastum reducite, 221.
 Vers. 8. Non possumus, donec omnia pecora congregentur, 222.
 Vers. 21. Videbantur illi pauci dies praemoris magnitudine, 11.
 Vers. 27. Imple hebdomadam dierum huius copula, & hanc quoque dabo tibi, 12.
 Cap. 30. v. 37. Tollens Iacob virgas populeas virides & amygdalinas & ex platanis ex parte decorticauit eas, detrahisque corticibus, &c.

Cap. 31.

Cap. 31. v. 17. Surrexit itaque Iacob & impositis liberis, &c. 419.
 Vers. 20. Furata est idola patris sui, 431.
 V. 24. Caue ne quidquam asperere loquaris contra Iacob, 106.
 Vers. 40. Ego damnum omne reddebam: quidquid furto peribat, a me exigebas, 418.
 Vers. 53. Iurauit Iacob per timorem patris sui Isaac, immolatisque victimis in monte vocauit fratres suos, ut comederent panem, 166.
 Cap. 32. v. 1. Fuerunt ei obuia Angeli Dei, 87. 201. 246.
 Vers. 2. Quos cum vidisset ait: Castra Dei sunt haec, 87.
 Vers. 6. Ecce properat tibi in occursum cum quadringentis viris, 245.
 Vers. 11. Erue me de manu fratris mei Esau: quia valde eum timeo, 77. 323.
 Vers. 25. Ecce vir iustabatur cum eo usque mane, 160.
 Vers. 26. Dimitte me: iam enim ascendit aurora, 433.
 Vers. 28. Nequaquam Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel, 5.
 Vers. 29. Quo appellaris nomine? Cur quaeris nomen meum? 19.
 Cap. 33. Surge, & ascende Bethel, & habita ibi, facque altare Deo, qui apparuit tibi, quando fugiebas Esau fratrem tuum, 42. 486.
 Vers. 2. Abijcite Deos alienos qui in medio vestri sunt, & mundamini ac mutate vestimenta vestra, 42.
 Vers. 4. Dederunt ei omnes Deos alienos quos habebant, 431.
 Vers. 5. Cum profecti essent, terror Dei inuasit omnes per circuitum ciuitates, & non sunt ausi persequi recedentes, 42. 201.
 Vers. 10. Appellauit eum Israel, 5.
 Cap. 37. v. 7. Putabam nos ligare manipulos in agro, & quasi consurgere manipulum meum & stare, vestrosque manipulos circumstantes, &c. 215. 351. 436.
 Vers. 21. Nitebatur liberare eum de manibus eorum, 300.
 Vers. 31. Tulerunt tunicam eius, & in sanguine haedi, quem occiderant, tinxerunt, 78.
 Cap. 38. v. 27. Apparuerunt gemini in utero: atque in ipsa effusione infantium vnus protulit manum, in qua obstetrix ligauit coccinum, 373.
 Vers. 28. Iste egredietur prior, 309. 373.
 Cap. 39. v. 12. Relicto in manu eius pallio fugit, 254.
 Cap. 40. v. 11. Tuli uas, & ex-

Kk 4 pref.

Tabla

pressum talicem, quem te-
nebam, 209.
Ver. 12. Tres propagines ad-
huc dies tres sunt, 209.
Ver. 13. Restituet te in gra-
dum pristinum, 368.
Ver. 16. In vno canistro,
quod erat excelsus, porta-
re me omnes cibos, qui sint
arte pistoria, 368.
Ver. 19. Auferet Pharaon ca-
put tuum, ac suspendet te
in cruce, 368.
Ver. 20. Recordatus est in-
ter epulas magistri pincer-
narum, 272.
Cap. 41. v. 3. Prouideat rex
virum sapientem, & indus-
trium, & praeferat eum ter-
rae Egypti, 217.
Ver. 43. Fecit eum ascende-
re super currum suum secu-
dum clamante praecone, vt
omnes coram eo genufle-
cerent, &c. 254.
Cap. 42. v. 35. Tollens Simeon,
& ligans illis praesentibus
iussit ministris, vt imple-
rent eorum saccos tritico,
300.
p. 44v. 2. Scyphum meum
argenteum, & pretium, quod
dedit tritici, pone in ore
sacci iunioris, 354.
Cap. 45. v. 4. Ad quos ille ole-
menter: Accidete, inquit,
ad me, 210.
Cap. 49. v. 8. Iuda te lauda-
bunt fratres tui, manus tua
in ceruicibus inimicorum
suorum, 110. 181.

Ver. 9. Ligas ad vineam pul-
uerem suum, 313. 481.

Ex Exodo.

CAP. 1. v. 10. Venite sapien-
ter opprimamus eum, ne-
fortè multiplicetur, & si in-
gruerit contra nos bellum,
addatur inimicis nostris,
&c. 291.

Ver. 22. Quidquid masculini
sexus natum fuerit, in flu-
mine proiecite, 121. 122. 291.

Cap. 2. v. 10. Adoptauit indo-
cum filij, 7. 121.

Ver. 17. Surrexit Moyses, &
defensis puellis adhaeruit
oues earum, 114.

Ver. 21. Iurauit Moyses
quod habitaret cum eo,
115. 186.

Cap. 3. v. 1. Cum minasset gre-
gem ad interiora deserti,
1295.

Ver. 2. Apparuit ei Dominus
in flamma ignis de medio
rubi, & videbat quod ru-
bus arderet, & non combu-
reteretur, 278. 377.

Ver. 3. Vadam & videbo vi-
sionem hunc magnam: qua-
re non comburatur
ruber, 231. 338.

Ver. 5. Ne appropies huc
398.

Ver. 6. Abscondit Moyses fa-
ciem suam: non enim aude-
bat aspicere contra Deum,
338.

Ver. 10. Veni & mittam te ad
Pha-

de Escriura.

Pharaonem, vt educas po-
pulum meum, 20. 248.

Ver. 16. Dices ad eos: Domi-
nus Deus patrum vestrorum
apparuit mihi, 20.

Cap. 4. v. 16. Virgam quoque
hanc sume in manu tua, in
qua facturus es signa, 3.

Cap. 5. v. 2. Quis est Domi-
nus, vt audiam vocem eius,
& dimittam Israel? Nescio
Dominum, & Israel non di-
mittam, 135.

Cap. 7. v. 1. Ecce constitui te
Deum Pharaonis, 398.

Ver. 10. Versa est in colubru-
m, 136. 235. 377.

Ver. 12. Versa sunt in draco-
nes; sed deuorauit virga
Aaron virgas eorum, 136.

Cap. 9. v. 19. Homines & uni-
uersa quae inuicta fuerint fo-
ris, nec congregata de a-
gris: cecideritque, &c. 81.

Ver. 20. Tantum in terra
Gessen, vbi erant filij Israel
grando non cecidit, 81.

Cap. 12. v. 39. Coxerunt fari-
nam, quam dudum de Aegy-
pto conspersam tulerant, &
fecerunt subeineritios pan-
es azymos, 445.

Ver. 47. Os illius non constri-
getis, 458.

Cap. 13. v. 13. Omne primoge-
nitum hominis pretio redi-
mes, 430.

Ver. 21. Dominus praecede-
bat eos ad ostendendam
viam per diem in columna
nubis, & per noctem in co-

lumina ignis, 442.

Cap. 14. v. 18. Scient Aegy-
ptij quia ego sum Dominus,
231.

Ver. 20. Est nubes tenebro-
sa & illuminant noctem, &c.
443.

Ver. 25. Fugiamus Israel:
Dominus enim pugnat pro
eis contra nos, 135. 444.

Cap. 16. v. 3. Utinam mortui
essemus per manum Domi-
ni in terra Aegypti quando
sedebamus super oillas car-
nium, &c. 356. 364.

Ver. 13. Factam est vespere,
& ascendens cornu coe-
peruit castra, 356.

Ver. 14. Apparuit in solitu-
dine minutum, & quasi pilo-
tusam in similitudine prui-
nae super terram, 365.

Ver. 15. Cum vidissent filij
Israel, dixerunt ad inuicem
Manhu? quod significat,
quid est hoc? 445. 487.

Ver. 31. Appellauit domus
Israel nomen eius man,
quod erat quasi semen co-
riandri album, gustusque
eius quasi similiae cum mel-
le, 366.

Cap. 17. v. 6. En ego stabo ibi
coram te supra petram Ho-
reb, percutiesque petram,
& exibit ex ea aqua vt bi-
bat populus, 336.

Cap. 25. v. 10. Deaurabis eam
auro mundissimo intus & fo-
ris, 40.

Cap. 32. v. 5. Aedificauit ai-

Tabla

tare coram eo, & praconis voce clamavit: Cras solennitas Domini est, 102.
 Vers. 6. Surgentes mane obtrulerunt holocausta, & hostias pacificas, & sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere, 248.
 Vers. 10. Dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciamque te in gentem magnam, 265. 396.
 Vers. 14. Placatus est Dominus, 265.
 Vers. 20. Arripiens vitulum, quem fecerant, combussit, & contriuit vsque ad puluerem, 39. 277.
 Vers. 31. Dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti, 396.
 Cap. 33. v. 7. Tollens tabernaculum tetendit extra castra procul, vocauitque nomen eius tabernaculum foederis, &c. 198. 333.
 Vers. 17. Ostende mihi gloriam tuam, 181. 237.
 Vers. 18. Cum transibit gloria mea, ponam te in foramine petrae, 273. 304.
 Cap. 34. v. 33. Posuit velamen super faciam suam, 227. 291. 432.
 Vers. 34. Ingressus ad Dominum & loquens cum eo aufererat, 58. 432.
 Cap. 38. v. 8. Fecit & labrum

aeuum cum basi sua de speculis mulierum, quae excubabant in ostio tabernaculi, 454.

Ex Leuitico.

Cap. 10. v. 2. Egressus ignis a Domino deuorauit eos, & mortui sunt coram Domino, 400.
 Cap. 12. v. 6. Deferet & agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbae, siue turturem, 423.

Ex Numeris.

Cap. 11. v. 31. Veni mecum in alterum locum, vnde partem Israel videas, & totum videre non possis, inde maledicito, 113.
 Cap. 12. v. 14. Separetur septem diebus extra castra, & postea reuocabitur, 302.
 Vers. 15. Et populus non est motus de loco illo, 302.
 Cap. 13. v. 24. Absciderunt palmitem cum uua sua, 389.
 Vers. 28. Venimus ad terram, ad quam misisti nos, quae reuera fuit lacte & melle, ut ex his fructibus cognosci potest, &c. 14.
 Cap. 13. v. 4. Constituamus nobis ducem & reuertamur in Aegyptum, 14.
 Vers. 9. Nolite rebelles esse contra Dominum, neque timeatis, &c. 439.

Ver. 10.

de Escriura.

Vers. 10. Dominus nobiscum est, nolite metueret: cumque clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini super tectum foederis, 389.
 Cap. 17. v. 8. Inuenit geminasse virgam Aaron in domo Leui, & turgentibus gemmis eruperant flores, qui folijs dilatatis, &c. 9. 26. 314.
 Cap. 20. v. 8. Loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas, 336.
 Vers. 11. Cumque eleuasset Moyses manum percussit virga bis silecem, egressae sunt aquae largissimae, &c. 304. 341.
 Vers. 41. Duxit eum ad celsa Baal, 195.
 Vers. 27. Aaron colligetur, & morietur ibi, 215.
 Cap. 21. v. 5. Nauseat anima nostra super cibo isto leuissimo, 366.
 Vers. 6. Misit Dominus in populum ignitos serpentes, 31.
 Vers. 8. Fac serpentem aeneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet, 31.
 Cap. 24. v. 17. Orietur stella ex Iacob, 113. 197.

Ex Deuteronomio.

Cap. 14. v. 28. Anno tertio separabis aliam decimam

ex omnibus, quae nascuntur tibi eo tempore, 425.
 Cap. 34. v. 6. Non cognouit homo sepulchrum eius, 291.

Ex Iosue.

Cap. 3. v. 6. Stererunt aquae descendentes in loco vno, & ad instar montis intumescerent, 429.
 Cap. 5. v. 11. Comederunt de frugibus terrae die altero azymos panes, & potentiam eiusdem anni, 12.
 Cap. 6. v. 1. Iericho clausa erat atque munita, 305.
 Vers. 5. Muri funditus corruent ciuitatis, 163.
 Vers. 13. Circuierunt ciuitatem, 236.
 Vers. 20. Muri illico corruerunt, 199. 514.
 Cap. 7. v. 21. Vidi inter spolia pallium cocineum valde bonum, & ducentos siclos argenti, regulamque auream quinquaginta siclorum, &c. 210.
 Cap. 9. v. 14. Susceperunt de cibarijs eorum, 115. 453.
 Vers. 15. Principes quoque multitudinis iurauerunt eis, 115.
 Cap. 10. v. 12. Sol contra Gabaon ne mouearis & Luna contra vallem Aialon, 116. 453.
 Vers. 13. Stererunt Sol & Luna, donec videretur segens

gens de inimicis suis, 211.
236.218.

Vers. 21. Reuersus est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, vbi tunc erant castra, sani & integro numero, 327.

Ex libro Iudicum.

Cap. 1. v. 7. Septuaginta Reges amputatis manuum ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias, 13.

Cap. 4. v. 4. Erat Debbora prophetis vxor Lipidoth, quæ iudicabat in illo tempore, & sedebat sub palma, 334. 494.

Vers. 17. Sisara fugiens peruenit ad tentorium Iael, 258.

Cap. 6. v. 14. Liberabis Israel de manu Madian, 363.

Cap. 7. v. 6. Multitudo flexo poplite bibebat, 261.

Vers. 13. Videbatur mihi quasi subcineritius panis ex hordeo volui, & in castra Madian descendere, 163.

Vers. 15. Surgite: tradidit Dominus in manus nostras castra Madian, 363.

Cap. 9. v. 6. Constituerunt regem Abimelech, 69.

Vers. 49. Circumdantes praesidium succenderunt, atque ita factum est, vt fumo & igne mille homines necarentur, viri pariter & mulieres, 111.

Vers. 52. Ecce vna mulier fragmen molæ desuper iaciens illisit capiti Abimelech, & cōfregit cerebrum eius, 111.

Cap. 14. v. 5. Cum venissent ad vineas oppidi apparuit catulus leonis sanus & rugiens, & occurrit ei, 253.

Vers. 6. Irruit Spiritus Domini in Samson, & dilacerauit leonem quasi hœdum in frustra disperpens, 83. 253.

Vers. 9. Veniens ad patrem suum, & matrem dedit eis partem, qui & ipse comederunt, 83. 440.

Cap. 16. v. 25. Latantes per conuiuia sumptis iam epulis præceperunt vt vocaretur Samson, & ante eos luderet, 257.

Ex 1. Regum.

Cap. 2. v. 13. Porro filij Heli filij Belial nescientes Dominum neque officium Sacerdotum ad populum, 402.

Cap. 6. v. 7. Attripite & facite plaustrum nouum vnum, & duas vaccas fœtas, quibus non est impositum iugum, iungite in plastro, & reducite vitulos earum domi, &c. 158. 284.

Vers. 12. Satrapæ Philisthijm sequebantur vsque ad terminos Bethsames, 284.

Vers. 13. Et plaustrum venit in agrum

agrum Iosue, & stetit ibi, 221.

Vers. 15. Leuantes oculos suos viderunt arcam &c. 488.

Vers. 19. Percussit de viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam Domini, 75. 488.

Cap. 14. v. 5. Dixit Ionathas ad adolescentem armigerum suum: Veni transeamus, 83.

Vers. 15. Factum est miraculum in castris, 10.

Vers. 45. Morte morieris Ionathas, 441.

Cap. 15. v. 25. Scidit Dominus regnum Israel à te hodie, 487.

Cap. 15. v. 1. Imple cornu tuum oleo, & veni vt mittam te ad Isai Berthehemitem: prouidi enim in filiis eius mihi Regem, 70. 127. 266.

Vers. 2. Vitulum de armento tolles in manu tua, &c. 484.

Vers. 11. Numquid iam completi sunt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus est paruulus, & pascit oues, 127.

Cap. 17. v. 24. Omnes Israelitæ cum vidissent virum, fugerunt à facie eius, 11.

Vers. 33. Pugnabo aduersus Philisthæum, 310.

Vers. 39. Non possum sic incedere, 505.

Vers. 40. Elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, 319.

Vers. 50. Præualuit Dauid ad-

uersus Philisthæum, 276.

Cap. 18. v. 11. Declinavit Dauid à facie eius secundo, 76.

Cap. 19. v. 10. Nisus est Saul configere Dauid lancea in pariete, 76.

Cap. 21. v. 9. Non est huic alter similis, da mihi eum, 132.

Cap. 25. v. 10. Quis est filius Isai? 76.

Vers. 22. Hæc faciat Deus inimicis Dauid, & hæc addat: Si reliquero de omnibus quæ ad ipsum pertinent, vsque mane, 76.

Cap. 26. v. 11. Tolle hastam, quæ est ad caput eius, & scyphum aquæ, & abeamus, 508.

Cap. 27. v. 4. Surrexit Dauid, & abiit ipse, & sexcenti viri cum eo ad Achis, 317.

Cap. 28. v. 11. Suscita mihi Samuelem, 421.

Ex 2. Regum.

Cap. 1. v. 8. Venerunt Philistæi, vt spoliarent interfectos, & inuenerunt Saul, & tres filios eius iacentes in monte Gelboe, & præciderunt caput Saul, &c. 213.

Vers. 10. Tuli diadema, quod erat in capite eius, & armillam de brachio illius, & attuli ad te Dominum meum huc, 213.

Tablā

Cap. 3. v. 12. Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te vniuersum Israel, 228.
 Vers. 13. Non videbis faciem meam, antequam adduxeris Michol, 228.
 Vers. 16. Sequebatur eam vir suus plorans, 230.
 Vers. 17. Dixit ad eum Abner: Vade & reuertere, 230.
 Cap. 5. v. 24. Cum audieris sonitum gradietis in cacumine pyrorum tunc inibis praelium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, vt percutiat castra Philisthim, 322.
 Cap. 6. v. 5. Dauid & omnis Israel ludebat coram Domino in omnibus lignis fabricatis, & citharis, &c. 339.
 Vers. 7. Extendit Oza manū ad arcam Dei, & tenuit eā: quoniam calcitrabant boves, & declinauerunt eam, 427.
 Cap. 18. v. 14. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalon, 504.
 Cap. 23. v. 16. Hauserunt aquā de cisterna Bethlehem, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad Dauid, 508.
 Cap. 24. v. 24. Erat Angelus Domini iuxta aream Areu-na Iebusaj, 211.

Ex 3. Regum.

Cap. 1. v. 9. Immolatis Adonias arietibus, & vitulis, & vniuersis pinguibus iuxta lapidem Zolet, &c. 69.
 Vers. 17. Tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillæ tuæ: Salomon filius tuus regnabit post me, 138.
 Vers. 21. Erimus ego & filius meus Salomon peccatores, 138.
 Vers. 28. Territi sunt ergo, & surrexerunt omnes qui inuitati fuerant ab Adonia, & ibit vnusquisque in viam suam, 138.
 Cap. 2. v. 21. Quare postulas Abisag Sunamitidem postula ei & regnum, 229.
 Cap. 3. v. 24. Cum attulissent gladium coram rege: Diuidite, inquit, infantem vnum in duas partes, & date dimidam patrem vni, &c. 108.
 Cap. 12. v. 28. Excogitato cō filio fecit duos vitulos aureos, 250.
 Cap. 13. Ecce filius nascetur Dauid Iosias nomine, & immolabit super te Sacerdotes excelsorum, &c. 80.
 Vers. 5. Altare scissum est, & effusus est cinis de altari, 463.
 Vers. 24. Inuenit eum leo in via,

de Escriura.

via, & occidit, & erat cadauer eius proiectum in itinere... Et ecce viri transeuntes viderunt cadauer, &c. 252.
 Cap. 17. 6. Corui deferebant ei panem & carnes mane: si militer panem, & carnes vesperi. 299. 316. 426.
 Vers. 11. Cum illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius, 449.
 Vers. 12. En colligo duo ligna, vt ingrediar, & faciam illud mihi, & filio meo, vt comedamus, & moriamur, 449.
 Vers. 14. Hydria farinae non deficiet, 124. 449.
 Vers. 21. Mensus est super puerum tribus vicibus, 467. 511.
 Cap. 18. v. 28. Clamabant voce magna, & incidebant se iuxta ritū suum cultris, & lanceolis, donec perfunderentur sanguine, 262.
 Vers. 38. Cecidit ignis Domini & vorauit holocaustum, quod cum vidisset populus cecidit in faciem suam, &c. 134.
 Vers. 44. Ecce nubecula parua quasi vestigium hominis ascendebat de mari, 233.
 Vers. 45. Facta est pluuia grandis, 233.
 Cap. 19. v. 4. Cum venisset illuc & sederet subter vnam iuniperium, petiuit animæ suæ vt moreretur, 448.

Vers. 6. Respexit, & ecce ad caput suum subcineritius panis, & vas aquæ, 448.
 Vers. 9. Cum venisset illuc, mansit in spelunca, 375.
 Vers. 20. Statim relictis bobus cucurrit post Eliam, 264.
 Cap. 22. v. 8. Remansit vir vnus per quem possumus interrogare Dominum, sed ego odi eum, 348.
 Vers. 34. Vir quidam retendit arcum in incertū sagittam dirigens, & casu percussit regē Israel inter pulmonē & stomachum, 348.

Ex 4. Regum.

Cap. 1. v. 9. Homo Dei, 465.
 Vers. Descendit ignis de celo, & deuorauit eum & quinquaginta qui erant cum eo, 134.
 Cap. 2. v. 9. Fiat in me duplex spiritus tuus, 275.
 Vers. 11. Ecce currus igneus, & equi ignei diuiserunt vtrumque, & ascendit Elias per turbinem in celum, 242. 464.
 Vers. 12. Videbat & clamabat Pater mi, pater mi currus Israel, & auriga eius, 214. 453.
 Vers. 13. Leuaui pallium Eliæ quod ceciderat ei, 155. 220.
 Vers. 14. Percussit aquas, &